

הַשָּׂעֵר נָא בְּנִפְשֶׁךָ, מָה הָיָה אִם עָשִׂיתָ אֶת כָּל אֲשֶׁר עָלָה בְּנִפְשֶׁךָ,
בְּמַחְשַׁבְתְּךָ, וּרְצוֹנְךָ, מֵעוֹדְךָ עַד הַיּוֹם הַזֶּה. כִּמָּה מְזוּהָם מִגִּנְהָ
וּמִכְעַר הָיָה אוֹתוֹ הָאִישׁ בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם, וְכָל אֲשֶׁרְךָ וְעַמִּידְתְּךָ
הִיא רַק עַל שְׁהַבְלִגְתָּ עַל נִפְשֶׁךָ וְאַסְרִתָּהּ לְבָלִי יֵצֵאת הַחוּצָה דְרָךְ
מֵעֲשֶׂיךָ. וְאִם כֵּן בְּמָה נִכְבְּדָה נִפְשֶׁךָ כִּשְׁהִיא לְעֵצְמָהּ, מִנְּפֶשׁ הַזָּרוֹן
אֲשֶׁר גַּם כֵּן אֵינוֹ מְרַשֵּׁעַ עִתָּהּ, מִפְּנֵי שְׁחֻזְקוֹ עָלָיו שֶׁלְּשָׂלוֹת
הַשּׁוֹטְרִים וּסְגֻרוֹהוּ בְּדָלְתַיִם וּבְרִית. הַסֵּתֵכֵל נָא בְּנִפְשֶׁךָ, הֵאֵם בְּאַמַּת

לא רמה ערבה, ולא חשובה כל עצמותה מן נפש הודון הזה אשר
מפרקת לנתק את שלשלאותיו ולהרם חומה בצורה, למלא את
העולם רשע.

וְאִם הַגִּבְהִית אֶת עֲצָמָהּ, וְעוֹד תִּמְשַׁל בָּךְ לְבַלְתִּי הַפְּקֵר אֶת לִבְךָ א
וּמִחֵךְ לַעֲשׂוֹתָם מִצַּע לְנַפְשֶׁךָ, שֶׁתִּרְאֶה בָּהֶם דְּמִיּוֹנוֹת שְׂוֹא ב
וְתִצְמִיחַ בָּהֶם מַחְשְׁבוֹת וְתִאֲוֹת רַעֲלִים וּמְמִיתִים, וְכֹאֲשֶׁר תַּעֲלֶה צ
אִיזָה מַחְשְׁבָה מְדָה וְתִאָּוֶה רָעָה בְּךָ, תִּרְדְּפֵן בְּאֵף וְתִשְׁמִידֵן מִכָּל
כִּפּוּר מִחֵךְ וּלְבָבְךָ, אֲשֶׁר־יָד וְטוֹב לָךְ. אֲבָל גַּם בּוֹה עוֹד לֹא יֵצֵאת יְדֵי
חֻבְתְּךָ לְנַפְשֶׁךָ, רַק אֶת הַצִּוְרוֹהֲרוֹ הַזֶּה שָׁמַע נָא, תִּרְפֵּא אֶת
נַפְשֶׁךָ וְלֹא תִסְתַּפֵּק לַעֲצֹר בַּעֲדָה בְּלִבְךָ.

יֵשׁ מַחֲלַת פָּצַע בְּקִבְּהָ אֲשֶׁר הַחֹלָה מְקִיא אֶת כָּל אֲכִילָתוֹ. וְאִם לו
אֶל רוּפֵא אֱלִיל יָבוֹא, יִשְׁתַּפֵּק בְּתִרּוּפוֹת לַעֲצֹר אֶת הַקָּאָתוֹ, וְאֶת מ
הַפָּצַע לֹא יִרְפֵּא. וּמָה תוֹצֵאוֹתָיו. הַמַּחֲלָה עוֹמְמָה בְּקִרְבוֹ פְּנִימָה, לו
הַקִּיא, הַדָּם וְהַלֶּחֶה יִתְרַבּוּ, וְלַעֲת מְצוּא בּוֹרֵם יִשְׁתַּפְּכוּ הַחוּצָה, וְאִז
יִקְשֶׁה כִּבְר לְמְצוּא תִרּוּפָה לוֹ. וְאִם אֶל רוּפֵא מוּמָחָה יָבוֹא, יִחֲדֹד
בְּדַעְתּוֹ אֶל קִבְּתוֹ שֶׁל הַחֹלָה, וְאִם יִזְכֶּה מִד' תַּעֲלֶה תִרּוּפָתוֹ לְרַפְּאוֹת
גַּם אֶת פָּצַע קִבְּתוֹ פְּנִימָה.

כְּמוֹ כֵּן יִשְׁנִים אֲנָשִׁים שְׁמַחְשְׁבוֹת תִּאֲוֹת וּמַדּוֹת מְזוּהָמוֹת רוֹדְפֹתָם ב
רַחֲמָנָא לְצַלּוּ, הֵן בְּהַקִּיץ הֵן בְּחֵלוֹם, אֲפֹלוֹ אוֹתָן מַחְשְׁבוֹת ב
שֶׁלֹּא מְצֹאוֹ קֵן בְּלִבָּם, לַעֲת מְצוּא יִמְלֹאוּ אֶת לִבָּם וּמַחֲם. וְכִמְה
פְּעָמִים שֶׁפְּכוּ אֲנָשִׁים זְקֵנִים אֶת לִבָּם לְפָנָי, שֶׁאֲפֹלוֹ אוֹתָם הַדְּבָרִים
שְׂאֵי אֲפֶשֶׁר לָהֶם כִּבְר לַעֲשׂוֹת מַחֲמַת חוֹלְשֹׁתָם, גַּם כֵּן כְּמוֹ לְהַכְעִים
מְגָרִים בָּהֶם. וְלֹא אִמְרָתִי לְרִשֵׁם כְּאֵן אִיזָה מְאוֹרְעוֹת כְּמוֹ אֱלֹהֵי,
תִּסְמַר שְׁעָרוֹת הָרֵאשׁ. וְשֶׁלֹּא אֲצַטְרֵךְ בָּהּ לְגַבֵּל אֶת קִנְטְרִסִי אֲנִי
רִשֵׁם רַק הַמַּעֲשֶׂה הַנוֹכְחִי.

כְּפָרִי בָּא אֵלַי, בּוֹכָה וְצוֹעֵק, הֵיזוֹת כִּי הִשִּׁיג חוֹלְשַׁת הַלֵּב, אֲבָל
לֹא עַל זֶה בּוֹכָה, רַק אֵהָא שֶׁבְּכָל עַת שְׁחוֹלְשַׁתוֹ תִּקְפְּהוּ,
יָבוֹא לוֹ רַעִיּוֹן שִׁינְצִלֵם (שִׁינְצִלֵב) אֶת עֲצָמוֹ, רַחֲמָנָא לְצַלּוּ, וְיִיטֵב לוֹ.

וְכָל כֶּדֶד גְּדֹלָה מִחֲשֶׁבֶתָהּ הִרְעָה עַד שֶׁהוּא צָרִיךְ כַּח גְּדוֹל לְעַצֵּר אֶת
יָדָיו מִלְבַצֵּעַ אֶת מִחְשַׁבְתּוֹ הִרְעָה. שִׁקְלֹתַי וְחֻקְרָתַי בְּזִקְנִים אֲמַלְלִים
אֵלֶּה וּבְכָל מֵהוּתָם, וְרֵאִיתִי שָׂרְפִים מֵהֶם גַּם בְּנִעֻרֵיהֶם לֹא הָיוּ
רוֹדְפֵי תַאֲוָה וּמִחֲשָׁבוֹת רַעוֹת חֵם וְשָׁלוֹם כְּמוֹ שֶׁחֲשָׁדוּ הֵם אֶת
עַצְמָם. וְאַף עֲתָה רְחוּקִים הֵם מִזֶּה תְּכִלִּית הַרְחוּק, רַק בֵּינָם שֶׁבְּכָל
עֲבוֹדָתָם תָּמִיד לְטַהֵר אֶת הַמֶּחֶ וְהַלֵּב, רַק עַל הַמֶּחֶ וְהַלֵּב הַשְּׂגִיחוּ,
שֶׁלֹּא לָתֵת אֶת הַנֶּפֶשׁ שֶׁתִּפְשֹׁט אֶת טְלָפִיהָ בְּמַדְהָ וּמִחֲשֶׁבֶתָהּ רַעָה
עַל הַמֶּחֶ וְהַלֵּב, וְלֹא שֶׁרָשׁוּ אֶת הָרַע מִן הַנֶּפֶשׁ בְּעַצְמָהּ. כְּאִמּוֹר,
עָצְרוּ בְּעַד הַנֶּפֶשׁ לְבַל תּוֹצִיא וְתִקִּיא אֶת סְרִיחָתָהּ עַל הַמֶּחֶ וְהַלֵּב,
וְכָל הַקִּיא, צוֹאָה וּמִכָּה טְרִיָּה, נִדְחָקוּ וְנִשְׁאַרוּ בְּנֶפֶשׁ כְּמוֹ שֶׁהָיוּ. וְהָיָה
שָׁמּוֹר שָׁם לְעַת מְצוּאָה, עַת נִחְלַשׁ כַּח מְמַשְׁלָתָם עַל עַצְמָם וְגַם
שִׁיבָה נִזְרָקָה בָּהֶם וְאִי אֲפָשָׁר לָהֶם לֶלְחֵם כָּל כֶּדֶד נֶגֶד נֶפֶשׁם וְלְעַצֵּר
בְּעֵדָה, לְכֵן הִיא מִשְׁתַּרְעֵת עַל מַחֵם וְלִבָּם, כְּתַאֲוָתָהּ.

אֵף הַכְּפָרִי עִם הָאָרֶץ בֵּינָם שֶׁמִּנְעֻרוֹתָיו שָׁמַע מִהֶעֱכוּ"ם אֶת מוֹפְתֵיהֶם
הַשְּׂקָרִים, אֵף שֶׁאִין יֵצֵר הָרַע שֶׁל עֲבוֹדָה זָרָה נִמְצָא, אֲכָל בֵּינָם
שֶׁעִם הָאָרֶץ הָיָה, סְפוּרֵי הַבְּדָאִים בְּקִרְבּוֹ נִקְלָטוּ, וְהוּא רַק מִמְחוֹ
וְלִבּוֹ גִּרְשָׁם, וּבְנִפְשׁוֹ נִשְׁאַרוּ לְעַת מְצוּאָה, עַת זִקְנָתוֹ, וְעֲתָה מְהַתְּלִים
וּמִצְחָקִים הֵם בְּמַחוֹ וְלִבּוֹ כְּאִין מִפְרִיעַ. וּמִכָּל שֶׁכֵּן בְּשִׁאֵר זִקְנִים הַנִּ"ל
בְּתַאֲוֹת אַחֲרוֹת שֶׁהֵיִצֵּר הָרַע שׁוֹלֵט רַחֲמָנָא לְצִלָּן. וְזִקְנָן כְּזֶה דְּוָמָה
בְּעֵינַי עַצְמוֹ שֶׁשָּׂרַף אֶת כָּל הַתּוֹרָה בְּלָה חֵם וְשָׁלוֹם, וְלֹא קָיָם אֲפִלּוּ
חֵק אֶחָד. מִכָּה עַל לִבּוֹ מְמַרֵּט אֶת שִׁעְרוֹת רֵאשׁוֹ צוֹעֵק וּבּוֹכָה, הֲלֹא
בְּכָל יְמֵי חַיֵּי אֵף שֶׁיִּדְעֵתִי שְׂיוֹם וְיוֹם חַיֵּי מִתְקַצְרִים וְלִיזְמוֹי הָאֲחֵרוֹן
אֲנִי מִתְקַרֵּב, מִכָּל מְקוֹם זֹאת הַיְתָה נִחְמַתִּי, שֶׁכָּל שֶׁאֲזַדְקֵן, יַחַד עִם
כַּחֲוִי, גַּם תַּאֲוֹתַי וְהַשְׂאוֹר שֶׁבְּעֵסָה יֶאֱפָסוּ, אֲטַהֵר וְאֲזַדְכֵּךְ בְּכָל פַּעַם
יֹתֵר לְהִתְקַרֵּב לְד', וְמָה שֶׁלֹּא עָלָה בְּיָדֵי בְּיַלְדוּתִי אֲשִׁיג בְּזִקְנוּתִי.
וְעֲתָה מָה נַעֲשִׂיתִי, מַחֲוִי וְלִבִּי נַעֲשׂוּ סִבֵּךְ שֶׁל חֵיוֹת רַעוֹת וּמַעֲרָה
לְפָרִיזִים. רַעֲדָה אַחֲזוֹתַי וְהַשְּׁבִיץ יַחֲלַחֲלֵנִי בְּזִכְרֵי אֶת הַמְּגֻלִּים הָאֵלֶּה
שֶׁמִּסְתַּבְּכִים בְּמַחֲוִי וְחוֹטְאִים בְּלִבִּי. וְיָמֵי יַעֲרֵב לִי שֶׁלֹּא הֵם יְלוּוֵנִי אֶל
בֵּית עוֹלָמִי, וְלִקְשָׁר שֶׁל רְשָׁעִים אֵלּוֹ נִשְׁמַתִּי בְּרַגַע הָאֲחֵרוֹן אֲפִלִּיט.

וְאַחַד מִזִּקְנֵי הַלְלוּ כֹּל כֶּדֶד הַתְּמַרְמֵר עַד שְׁבַתְיֹו מָאֵם, וּמְמַרְיֹוֹת
לְבוֹ אָמַר, (לֹא) לֹא אֶחָפֵץ לַחַיּוֹת חַיִּים מִגְּאֻלִּים כְּאַלְהָה, הַכֹּזֵה אֲנִי
מִתְקַרֵּב לְד' לְהָשִׁיב אֶת נַפְשִׁי לְשֵׁרֶשֶׁה, כִּהְיִיתִי אֶנְפִּין אֶקוּם קַמִּי
מִלְכִּי וּקְדוֹשִׁי.

וְאַף שָׂאִין זֶה כָּלֵל חֵם וְשָׁלוֹם עַל כָּל אַנְשִׁים וְעַל כָּל זְכוּ, אֲבָל שִׁי
הָאֵם אִין כָּל אִישׁ וְאִישׁ שׁוֹמֵר אֶת בְּרִיאֹתוֹ מִפְּנֵי שְׁנִמְצָאִים
רַק יְחִידִים פְּרֻטִים חוֹלִים, מִפְּנֵי שָׂאִין כָּל אֶחָד בְּטוֹחַ שְׁלֹא יִחַלְהָ
הוּא אִם לֹא יִשְׁמֹר אֶת עֲצָמוֹ בְּמֶה שְׁבִידוֹ לְשִׁמְרוֹ. כָּל אִישׁ מוֹכֵר
לְעַקֵּר אֶת כָּל פְּגִימָה וְכָל עֵשֶׂב מֵר בְּשִׁרְשׁוֹ מִן נַפְשׁוֹ לֹא מִן מַחוֹ
וּלְבוֹ בְּלִבָּד.

וְאַל תִּבְהַל בְּרוּחֲךָ לְהָשִׁיבֵנִי אֵיד אֲנִי דוֹרֵשׁ לְעַקֵּר אֶת כָּל יִצְרָד אִי
מִלְכָּד, עַד שְׁנֵם הַנֶּפֶשׁ לֹא תִתְאַוֶּה עוֹד, מִדְּרַגָּה רְמָה אֲשֶׁר
דוֹד הַמְּלָךְ הַתְּפֹאֵר כֵּה וְאָמַר, וְלִבִּי חָלַל בְּקִרְבִּי, שְׁהַרְגוּ לִיצְרַת הָרַע.
כִּי אִם תִּשׁוּבָה זֶה בְּלִבָּד לְהָשִׁיבֵנִי, סִימֵן הוּא שְׁלֹא הִבְנַתְ אֶת דְּרִישְׁתִּי
אֵלַי, כִּי לֹא יַעֲלֶה עַל לִבִּי לְהַרְהִיב עֵז בְּנַפְשִׁי לְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ גְּדוּלוֹת
כְּאַלְהָה, וְדַבְּרִי בְּזֶה הַמָּה רַק דְּבָרִים שְׁתוּכַל לְהַגִּיעַ אֵלֵיהֶם, אִם יִרְצֶה
ה'. בְּמִשְׁלַל הַנְּזִכָּר לְעִיל הַרְּפֹא הָאֵלִיל מִסְתַּפֵּק שְׁלֹא לָתֵת לְהַקִּיא
לְצֵאת חוּצָה, וְהַמוֹמְחָה מִרְפֵּא גַם אֶת הַפְּצַע אֲשֶׁר בְּכַטְנוֹ פְּגִימָה,
וְאַף שִׁיּוֹדֵעַ הוּא שְׂאִי אֶפְשָׁר לְמַצֵּא תְרוּפָה שְׁלֹא יָשׁוּב וַיִּחַלְהָ עוֹד
מִחַלְהָ חֲדָשָׁה, מִכָּל מְקוֹם אֶת הַמַּחֲלָה הַזֹּאת עַל כָּל פְּנִים מְשֻׁרֵשׁ
וּמִבְעֵרָה מִקְרָבוֹ. דוֹד הַמְּלָךְ הַרְגוּ לִיצְרַת הָרַע שְׁלֹא יָשׁוּב וַיִּסִּיתְהוּ
עוֹד, לֹא בְעֵבְרָה זֶה וְלֹא בְאַחֲרֵת, וְאֲנִי דוֹרֵשׁ מִמֶּךָ רַק שְׁעַל כָּל
פְּנִים בְּרַגַע זֶה שְׁעַלְתָּה בְּךָ תְּאוּה, מִחֲשֵׁבָה וּמְדָה רְעָה, לֹא תִסְתַּפֵּק
בְּזֶה שְׁתִּדְחַפֶּה וְתִסְתִּירָה בְּקִרְבִּי נַפְשִׁךָ, וְתִשְׁמַח עַל שְׁפִגְרַתְ אֶת פִּיךָ,
שְׁלֹא תִצֵּא הַקִּיא, רַק תִּרְפֵּא גַם אֶת הַפְּצַע בְּנַפְשִׁךָ, אִף שְׂאֶפְשָׁר
יָשׁוּב בְּךָ רְצוֹן אוֹ מִחֲשֵׁבָה לֹא מוֹכֵה חֵם וְשָׁלוֹם חֲדָשָׁה, הַשְׁלֵךְ אֶת
הָאֲשֵׁפָה חוּצָה אִף שִׁיּוֹשׁ וַיַּעֲלֶה בְּךָ אַחַר כֶּדֶד אֲבָק וּסְחָי אַחַר
מִחֲדָשׁ.

ומה העצה לזה ואיך מטהרים גם את הנפש, למוד רב ותחבולות
שונות בעבודה נחוצות לזה. ור' ירחם ויזכני להאריך מזה
במקום אחר, באשר עם לבנו. אבל ראשית כל העצות ויסוד כל
התחבולות היא שבצעמך תדרש ותחפץ לטבם לך עצה. כי האיש
המרגיל את נפשו שתהיה נהנית רק מן הצדקה, סופו שמביאה
לידי התרשלות ועצלות כזו עד שאפלו עם הנדבות שמקבלת, לא
תעשה מאומה ותלאה להשיכן אל פיו. גבור החיל געשה רק
כשמרגיש במלחמה שאחריות נפשו או גם נפשות של אחרים עליו,
ולא יועילו לו עצת ופקודת ראשיו לבדם, אם לא יטבם ולא יחדש
גם בעצמו עצות איך להנצל מן הסכנה על פי הדרכים שלמדוהו.
בדרך חז"ל ורבותינו הקדושים זצ"ל מוכרחים ללכת ולשמר שלא
לנמות חם ושלוש אפלו פחוט השערה ימין ושמאל, ולבקש ולחפור
ולחפש למצא גם בעצמנו עצות על פי דבריהם הקדושים זצ"ל על
כל צרה צרת הנפש אשר לא תבוא, ואז נוכל להיות לגבורי החיל
בצבא ד', לעבד ולשמש בדרכי ודרכי רבותינו הקדושים ז"ל, ולא
נהיה חם ושלוש בגבור לא יוכל להושיע.

אבל לבר מן התחבולות של עבודה אשר עליך להרבות, לעבד
ולפעל בהן עד אשר תזכה לעקר שרש הרע גם מקרב
נפשך, תוכל לשמש גם בדרשת חז"ל על הפסוק (משלי יב, כה) דאגה
כלב איש ישחנה, ישחנה לאחרים. ולא אמרו מה יעשה האחר
להקל דאגת המשיח והמספר, מפני כי הדבור בעצמו גדול כחו
להוציא את החרצובות מקרבי הנפש ולכלי תת להסתר ולקנן בה
שום עקממיות. וכמו שאמרו מהבעל-שם טוב ז"ל על נפשי יצאה
בדברו. וכמו שהאיש מרגיש זאת גם בעצמו אם יש לו דאגה
וכעס, אז אף כשדומה הוא ששכח פעם ודאגתו, מכל מקום רק
מעניו נסתרה אבל בקרב נפשו הקיא נסתר, והיה אם תוספנה
דאגות אלו ותשובנה להסתתר מעניו בקרב נפשו, תתפרצנה אחר
כך לעת מצוא באשר תתמלאה סאתן. וזה יסוד בעלי המרה שחורה
שנעצבים פתאום בלא סבה ממשית, מה שאין בן אם יש לו אוהב

ורע והוא מתמרמר לפניו על דאגתו ומקנים בזה דאגה בלב איש
ישוּחָנָה לְאַחֲרַיִם, מְרַגֵּשׁ תִּיכֶפֶף שְׁכֵמוֹ אֲבָן גָּלִל מֵעַל לְבוֹ וְאֵת דְּאֲגָתוֹ
מִקְרֵב נִפְשׁוֹ עָקֵר.

וְהָאִם יֵשׁ לְךָ אוֹהֵב וְרַע כְּאֲבִיךָ שֶׁבְּשָׂמַיִם אֲשֶׁר רָמְזוּ חַו"ל עָלָיו ^{להו}
יִתְבָּרֵךְ. הַסֵּתֵר אֵת עֲצָמְךָ בְּחֶדְרֵי מִיחָד אִם אֲפֹשֶׁר לְךָ, וְאִם ^{לפנ}
לֹא הֵסֵב פְּנֶיךָ אֶל הַקִּיר, וְצִיִּיר בְּמַחְשְׁבֶתְךָ שְׂאֵתָה עוֹמֵד לְפָנַי כִּסֵּא
כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְשׁוֹפֵךְ לְפָנָיו אֵת לֶבְךָ בְּשִׁיחַ וְתַפְלָה כְּפִי שְׁעוֹלָה עַל
לֶבְךָ בְּכֹל לְשׁוֹן שְׂאֵתָה שׁוֹמֵעַ.

וְאִם לֹא הִרְגַּלְתָּ עוֹד בְּכּוֹזָאֵת, הִנְנִי רוֹשֵׁם לְךָ, שִׁיחַ כְּזֶה, לְמַעַן
יְהִי לְךָ לְדוֹגְמָא בְּאִיזָה אֲפֹן לְטַהַר אֵת נִפְשְׁךָ בְּשִׁיחַ וְתַפְלָה
וּלְפַלְטָה אֶל חֵיק אֲבִיָּה, וְלֹא לְקַבֵּעַ לְךָ סֵדֵר תַּפְלָה, בְּאֵתִי.

רַבּוֹנֵנוּ שֶׁל עוֹלָם אֵתָה הוֹצֵאתָנִי מֵאִין וּבְרֵאתָ וַיְצַרְתָּ אֵת כָּל גּוֹפֵי
רוּחֵי וְנִשְׁמֹתַי, וְרוֹאֶה אֵתָה אִיךְ גִּדְלָה תְּשׁוּקָתִי לְעֹמֵד לְפָנֶיךָ
בְּנִפְשׁ טְהוֹרָה וְזָכָה, אֵת רְצוֹנְךָ תְּרַגֵּשׁ, וְאֵת הַגִּיּוֹןֶךָ תְּהַגֵּה, וּבְחֶדְרֵי
לְבָב הַיּוֹד קוֹלְךָ יִשְׁמַע. אֲבָל מְאֹד יְדוּה לְבִי בְּקֶרְבִי עַל גִּדְלַת עֲכִירְתָּהּ,
הִרְגַּשׁוֹת זְרוֹת הִיא מְרַגֶּשֶׁת, וְרְצוֹנֵיּוֹת עֲכָרוֹת רוֹצָה. וְתַחַת לְהִיּוֹת
פְּעֻמּוֹן זֶהֱב לְהַשְׁמִיעַ קוֹלוֹ בְּבוֹאוֹ אֶל הַקִּדְשׁ, קוֹל אִישׁ בְּלִיעַל לְהַבְדִּיל
בֵּה יִשְׁמַע, וְלִקְרֵאתוֹ הִיא קָמָה וּמְתַעֲוֶרֶת. וְאֲפִלּוּ בְּשַׁעַת שְׂאֵנִי קָם
וּמְתַחִיק לְגַרֵּשׁ אֵת כָּל הִרְגַּשָׁה וְרִצּוֹן לֹא טוֹב, וְלִהְרִישׁ אֵת קוֹל
הַבְּלִיעַל אֲשֶׁר מְכַבֵּץ וְקוֹרָא בּוֹ, אֲזַי רַק מִן מַחֵי וְלְבִי אֲנִי מְגַרֶשֶׁם,
וּבְנִפְשֵׁי הֵם נִשְׂאָרִים.

רַבּוֹנֵנוּ שֶׁל עוֹלָם טְהוֹר וּמְטַהֵר, מַה מְאֹד יִתְמוּגַג וַיִּמַּס לְבִי בְּקֶרְבִי
בְּהַעֲלוֹת עַל דַּעְתִּי אֲשֶׁר דִּרְכּוֹ שֶׁל אִישׁ אִם רַק אֵת חִצְרוֹ
וְאֵת בֵּיתוֹ מְנַקֶּה, אֵת הָאִשְׁפָּה הַחוּצָה יִזְרֵק, וּמֵעַל רִשׁוֹתוֹ יִרְחֵק.
וְאֲנִי כְּשֵׂאֵנִי בָּא לְטַהַר אֵת כָּל עֲצָמֵי וּמַהוּתִי וְלִהְשִׁיב בְּצַחְצַחוֹת
אֵת נִפְשֵׁי לְכַבֵּסָה וּלְטַהֵרָה לְפָנַי אֲדוֹן הָעוֹלָמִים טְהוֹר וּמְשֻׁרְתּוֹ
טְהוֹרִים לְעִילָא מְכַל שְׂמָהֵן וּכְנוּיֵין, רַק מֵעַל פְּנֵי הַזֶּהֱם מִסֵּתֵר וְאֶל
נִפְשֵׁי פְּנִימָה הַכֹּל גִּדְחַק וְנִכְנַם, עַד שְׂאֵנִי מְאוּם וּמִגְעַל בְּעֵינֵי עֲצָמֵי

מִכָּל אוֹצֵר הַמְּנוּוֹל אֲשֶׁר אָגוּר בְּתוֹכֵיּוֹת נַפְשִׁי, צָבְתָהּ בְּמָנָה וּנְפָחָה
יִרְכָּה עַד פְּדִי לְהַתְּבַקֵּעַ וּלְשַׁטְפֵּנִי בְּזֶרֶם מַיִם הַיְדוּנִים לְעֵת מְצוּא
חַם וְשָׁלוֹם.

וּבֵן עֵתָה נִתְעוֹרְרָה בְּקֶרְבִּי, מִחֲשָׁבָה [או] תִּתְאוּה פְּלוּגִית [טוֹב
לְפָרְטָה], מֵר לִי מְאֹד בְּיַדְעִי שְׂאֵף שְׁבַעֲזֶרֶתְךָ הַתְּגַבְּרָתִי וְלֹא
נִתְתִּיחָ לְבַצֵּעַ אֶת פְּעֻלוֹתֶיהָ וּזְמַמְיָהּ, מִכָּל מְקוֹם עוֹד נַפְשִׁי לֹא
מִטוֹהָרָה וּכְפַעַם בְּפַעַם תִּתְרָאֶה בְּקֶרְבִּי בְּאַפְּנִים שׁוֹנִים, פַּעַם בְּתִתְאוּה
וּפַעַם בְּמִחֲשָׁבָה וְכו', אֲנִי ד' טִהַר אֶת נַפְשִׁי, עָקַר אֶת יִצְרֵי מַעְלִי,
וְאֶת חֵלֶק הָרַע מִקְּרֵב נַפְשִׁי תִשְׁלִיךְ, בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר לֹא יִזְכֵּר וְלֹא
יִפְקֹד וְלֹא יַעֲלֶה עַל לְבִי לְעוֹלָם לֹא עֵתָה וְלֹא לְעֵת וּקְנֵתִי. וּבְפָרְט
כְּשֶׁתִּזְכֶּה נִשְׁמָתִי לְמוֹחִין דְּגִדְלוֹת בְּעֵת תּוֹרָה וְתִפְלָה וְכִדּוּמָה, וְתִזְכֶּה
לְעֻלוֹת לְפָנֶי כֶּסֶף כְּבוֹדְךָ, תִּהְיֶה זָכָה וְנִקְיָה לְהַתְּלַבֵּשׁ בְּכִגְדִים לְבָנִים
שֶׁל אֹר הַמְּצוּוֹת, וְלִהְיוֹת פּוֹרְחַת לְעֵילָא בְּתִשׁוּקִין וְכֶסֶף וְלִהְתְּכַפֵּיל
וְלִהְתִּיחַד בְּד' אַחֲד.